

REGULI ȘI PROCEDEE DE DETERMINARE A OBIECTULUI MATERIAL LA ÎNCADRAREA JURIDICĂ A INFRAȚIUNILOR

Radion COJOCARU,
doctor în drept, profesor universitar

Iurie LARII,
doctor în drept, profesor universitar

RULES AND PROCEDURES FOR DETERMINING THE MATERIAL OBJECT TO THE LEGAL FRAMEWORK OF OFFENSES

Radion COJOCARU,
PhD, university professor

Iurie LARII,
PhD, university professor

Obiectul de cercetare al prezentului studiu îl constituie abordarea regulilor și tehnicilor de interpretare a legii penale aplicabile pentru determinarea obiectului material al infracțiunilor în procesul de încadrare juridică. Constatările și concluziile autorilor au o relevanță doctrinară sub aspectul dozării arsenalului teoretic ce stă la baza studiului exegetic al infracțiunilor în baza metodei analizei juridico-penale. Din punct de vedere practic studiul facilitează constatarea practică a obiectului material al infracțiunilor de către reprezentanții organelor de resort la interpretarea și aplicarea legii penale în strictă congruență cu principiul legalității incriminării.

Cuvinte cheie: infracțiune, componentă de infracțiune, obiect juridic, obiect material, mijloc de săvârșire al infracțiunii, produs al infracțiunii etc.

The research object of the present study is the approach of the rules and techniques of interpretation of the applicable criminal law for determining the material object of the crimes in the process of legal classification. The findings and conclusions of the authors have a doctrinal relevance in terms of dosing the theoretical arsenal underlying the exegetical study of crimes based on the method of legal-criminal analysis. From a practical point of view, the study facilitates the practical finding of the material object of the crimes by the representatives of the competent bodies when interpreting and applying the criminal law in strict congruence with the principle of legality of incrimination.

Keywords: offence, crime composition, legal object, material object, means of committing the offense, product of the crime, etc.

Introducere. În literatura juridică de specialitate sunt abordate mai multe noțiuni ale obiectului material al infracțiunii. Într-o primă opinie se consideră că prin obiect material se înțelege entitatea materială (obiect, lucru, energie etc.) asupra căruia se îndreaptă, în materialitatea sa, conduita interzisă și prin intermediul căreia este lezată sau pusă în pericol însăși valoarea sau relația socială ocrotită de legea penală [1, p. 162]. Într-o altă abordare, prin obiect material al infracțiunii se înțeleg obiectele, bunurile și lucrurile, ce servesc dovadă materială, condiții sau mărturii ale existenței anumitor relații sociale, iar luarea, distrugerea, modificarea sau schimbarea lor cauzează daune obiectului juridic al infracțiunii [2, p. 108-109]. Se mai susține că prin obiect

Introduction. Several notions of the material object of the crime are approached in the specialized legal literature. In a first opinion, it is considered that by material object is meant the material entity (object, thing, energy, etc.) on which it is directed, in its materiality the forbidden conduct and through which the very value or social relationship protected by the criminal law is harmed or endangered [1, p. 162]. In another approach, the material object of the crime means the objects, goods and things, which serve as material proof, conditions or evidence of the existence of certain social relations, and their taking, destruction, modification or change cause damage to the legal object of the crime [2, p. 108-109]. It is also argued that the material object of the crime re-

material al infracțiunii se are în vedere o entitate materială concretă în care se manifestă anumite laturi sau calități ale relațiilor sociale (obiectului juridic al infracțiunii), cărora li se provoacă o daună pe calea acțiunii fizice sau psihice asupra acesteia [3, p. 103].

În baza celor consemnate mai sus putem defini *obiectul material al infracțiunii ca fiind entitatea materială asupra căreia este orientată în mod direct acțiunea sau inacțiunea criminală, entitate ce condiționează existența valorilor și relațiile sociale ce formează obiectul protecției juridico-penale.*

Putem identifica următoarele trăsături definitorii ale obiectului material al infracțiunii: constituie o entitate materială care are o natură corporală (bun, corp fizic, act oficial, monument etc.);

condiționează valorile și relațiile sociale, sub aspectul existenței și normalei desfășurări ale acestora în cadrul colectivității. De exemplu, la infracțiunea de furt *bunurile mobile* condiționează existența relațiilor sociale privitoare la dreptul de posesie asupra acestor bunuri, iar la infracțiunea de omor *corpul fizic al persoanei* este privit ca o totalitate de funcții și procese organice ce condiționează relațiile sociale privitoare la protejarea vieții persoanei etc.;

suportă anumite transformări survenite în rezultatul influenței pe care o exercită acțiunea sau inacțiunea săvârșită de către făptuitor. Transformarea obiectului material se poate exprima în vătămarea materială a corpului fizic al persoanei în cazul infracțiunilor de violență; scoaterea bunurilor mobile din posesia făptuitorului în cazul sustragerii; degradarea bunurilor mobile sau imobile în cazul deteriorării sau distrugerii acestora etc. Nu este însă obligatoriu ca obiectul material al infracțiunii să suporte o vătămare materială efectivă. Aceste transformări se mai pot exprima, de exemplu în introducerea drogurilor, analogilor sau etnobotanicilor în circuitul ilegal (art. 217 sau 217¹ C.pen.), folosirea temporară a mijlocului de transport (art. 192¹ C.pen.) etc.

În rezultatul transformărilor pe care le suportă obiectul material sunt periclitate (puse în pericol) sau efectiv vătămăte valorile și relațiile sociale care formează obiectul juridic al respectivei infracțiuni.

Corelația dintre obiectul juridic și

fers to a concrete material entity in which certain aspects or qualities of social relations (the legal object of the crime) are manifested, which are harmed by physical or mental action [3, p. 103].

Based on the above, we can define *the material object of the crime as the material entity on which the criminal action or inaction is directly oriented; an entity that conditions the existence of the values and social relations that form the object of the juridical-criminal protection.*

We can identify the following defining features of the material object of the crime:

it is a material entity that has a corporeal nature (item, physical body, official act, monument, etc.);

conditions social values and relations, in terms of their existence and normal development within the community. For example, the crime of theft of *movable property* conditions the existence of social relations regarding the right of possession over these goods, to the crime of murder, the *physical body of the person* considered as a totality of functions and organic processes conditions the social relations regarding the protection of the person's life, etc.;

bears certain transformations which have occurred as a result of the influence exerted by the act or inaction committed by the perpetrator. The transformation of the material object can be expressed in the material damage of the physical body of the person in the case of violent crimes; removal of movable property from the possession of the perpetrator in case of theft; degradation of movable or immovable property in case of damage or destruction, etc. But it is not mandatory for the material object of the offense to suffer actual pecuniary damage. These transformations can also be expressed, for example, in the introduction of drugs, analogues or ethnobotanicals in the illegal circuit (art. 217 or 217¹ of the Criminal Code), temporary use of the means of transport (art. 192¹ of the Criminal Code), etc.

as a result of the transformations that the material object undergoes, the values and social relations that form the legal object of the respective crime are endangered or actually damaged.

The correlation between the legal ob-

obiectul material al infracțiunii. Distinsul autor A. Borodac susține că deosebirea esențială dintre obiectul material și cel juridic al infracțiunii se face în baza următoarelor criterii: 1) obiectul juridic reprezintă o totalitate de relații sociale ocrotite de legea penală, iar obiectul material reprezintă niște condiții, forme materiale ale existenței relațiilor sociale prin intermediul cărora se atentează la obiectul juridic al infracțiunii; 2) obiectul juridic este un element obligatoriu al fiecărei infracțiuni, pe când obiectul material este un element obligatoriu doar al unor infracțiuni; 3) obiectul material nu întotdeauna suferă daune sau schimbări, uneori chiar se menține ori se îmbunătățește, pe când obiectul juridic întotdeauna suferă daune sau există primedia reală de a suferi daune [2, p. 111].

Aceste criterii delimitative explică pe deplin corelația existentă între obiectul juridic și obiectul material al infracțiunii. Pentru înțelegerea corectă a acestei corelații, cel mai elocvent exemplu îl constituie infracțiunea de omor, la care obiectul protecției penale nu-l constituie corpul fizic al persoanei, ci relațiile sociale ce sunt condiționate de protejarea dreptului la viață. Conținutul obiectului juridic al omorului nu este determinat de viață ca o totalitate de procese biologice, ci de dreptul la viață privit ca valoare socială, împrejurul căreia se creează un cumul de relații sociale care asigură individului posibilitatea de trăi și de a se bucura de toate beneficiile pe care i le oferă viața. Însă viața ca valoare socială și relațiile sociale ce o caracterizează sunt încorporate într-o entitate materială numită corpul fizic al persoanei. Astfel, fără corpul fizic al persoanei privit ca o totalitate de procese organice care-l mențin în viață nu poate exista nici viața ca valoare socială protejată de normele penale.

Obiectul juridic și obiectul material sunt semne distincte ale componenței de infracțiune. Obiectul juridic reprezintă un semn obligatoriu al componenței de infracțiune, iar obiectul material este un semn facultativ întrucât nu este caracteristic tuturor infracțiunilor incriminate în legea penală. Între obiectul material și obiectul juridic există o legătură interdependentă reciprocă. Obiectul material reprezintă substratul obiectiv datorită căruia există și se dezvoltă valorile și relațiile sociale protejate de legea penală. Lipsa obiectului material atrage

ject and the material object of the crime. Distinguished author A. Borodac argues that the essential distinction between the material and the legal object of the crime is made on the basis of the following criteria: 1) the legal object represents a totality of social relations protected by the criminal law, and the material object represents some conditions, material forms of the existence of the social relations through which the legal object of the crime is attempted; 2) the legal object is a mandatory element of each crime, while the material object is a mandatory element only of some crimes; 3) the material object is not always damaged, changes are sometimes even maintained or improved, while the legal object is always damaged or there is a real danger of damage [2, p. 111].

These delimiting criteria fully explain the correlation between the legal object and the material object of the crime. For the correct understanding of this correlation, the most eloquent example is the crime of murder, in which the object of criminal protection is not the physical body of the person, but the social relations that are conditioned by the protection of the right to life. The content of the legal object of murder is not determined by life as a whole of biological processes, but by the right to life as a social value, around which cumulating of social relations is created that gives the individual the opportunity to live and enjoy all the benefits that life offers. But life as a social value and the social relations that characterize it are incorporated into a material entity called the physical body of the person. Thus, without the physical body of the person seen as a totality of organic processes that keep him alive, there can be no life as a social value protected by criminal law.

The legal object and the material object are distinct signs of the composition of the crime. The legal object represents an obligatory sign of the composition of the crime, and the material object is an optional sign as it is not characteristic to all the crimes incriminated in the criminal law. When it is described as a binding sign between the material object and the legal object there is a reciprocal interdependent link. The material object represents the objective substrate due to which the values and social relations protected by the criminal law exist and

după sine inexistența valorilor și relațiilor sociale pe care făptuitorul voiește să le vatăme și respectiv, imposibilitatea comiterii infracțiunii.

Procedee de stabilire a obiectului material al infracțiunii. Obiectul material este un semn facultativ și nu obligatoriu al componenței de infracțiune. Au obiect material doar acele infracțiuni la care valorile și relațiile sociale sunt încorporate într-o entitate materială și, invers, nu au obiect material infracțiunile la care valoarea amenințată nu este încorporată într-o asemenea entitate.

La cele din urmă infracțiuni atentarea asupra valorilor și relațiilor sociale se face fără ca făptuitorul să influențeze sau să interacționeze cu vreo entitate materială. La încadrarea juridică a acestor infracțiuni, obiectul material nu se va constata, întrucât el este lipsă. Acest lucru poate fi ilustrat prin exemplul infracțiunii de *comunicare mincinoasă cu bună știință* despre actul de terorism (art. 281 C.pen.), la care pentru periclitarea relațiilor sociale din domeniul securității publice nu este necesar ca făptuitorul să acționeze asupra unor entități materiale. Starea de pericol pentru relațiile sociale din domeniul securității publice survine din momentul săvârșirii acțiunii de comunicare mincinoasă despre comiterea unui act terorist, fără a fi necesară o influență asupra unor entități materiale.

Alta este însă situația infracțiunilor la care prejudicierea valorilor și relațiilor sociale este condiționată de influențarea sau acționarea asupra unei entități materiale. De exemplu, în cazul actului terorist (art. 278 C.pen.) pentru a periclita sau pentru a vătăma relațiile sociale referitoare la securitatea publică, făptuitorul trebuie să acționeze asupra unor entități materiale alternative reprezentate de corpul fizic al persoanei, bunuri (clădiri, edificii etc.), mediul înconjurător. Mai este obligatoriu ca făptuitorul să acționeze asupra acestor entități prin una din acțiunile descrise în textul incriminator. Un alt exemplu îl constituie infracțiunea prevăzută la art. 185³ Cod penal al Republicii Moldova, care după cum se menționează în literatura de specialitate este „susceptibilă și de obiect material – reprezentat de documentele ce țin de protecția proprietății intelectuale sau documentele necesare eliberării titlului de protecție, care sunt, după caz, false sau auten-

develop. The lack of the material object entails the non-existence of the values and social relations that the perpetrator wants to harm and, respectively, the impossibility of committing the crime.

Procedures for establishing the material object of the crime. The material object is an optional and not obligatory sign of the composition of the crime. Only those crimes in which the values and social relations are incorporated in a material entity have material object and, conversely, the crimes in which the threatened value is not incorporated in such an entity are not material objects.

In the latter crimes, the attack on values and social relations is done without the perpetrator influencing or interacting with any material entities. In the legal classification of these crimes, the material object will not be ascertained because it is missing. This can be illustrated by the example of the crime of *knowingly lying about the act of terrorism* (art. 281 of the Criminal Code), in which, in order to endanger social relations in the field of public security, it is not necessary for the perpetrator to act on material entities. The state of danger for social relations in the field of public security arises from the moment of committing the act of false communication about the commission of a terrorist act, without the need for an influence on some material entities.

However, the situation is different for crimes in which the prejudice of values and social relations is conditioned by the influence or action on a material entity. For example, in the case of the terrorist act (art. 278 of the Criminal Code) in order to endanger or harm social relations related to public security, the perpetrator must act on alternative material entities represented by the physical body of the person, goods (buildings, edifices, etc.), environment. It is also mandatory for the perpetrator to act on these entities through one of the actions described in the incriminating text. Another example is the offense under art. 185³ of the Criminal Code of the Republic of Moldova, which, as mentioned in the literature, is “susceptible and material object - represented by documents related to the protection of intellectual property or documents necessary for the issuance of the title of protection, which are, where appropri-

tice” [4, p. 73].

Obiectul material al infracțiunii poate fi stabilit prin trei procedee de bază, ce urmează a fi aplicate în funcție de modul de formulare a normei de incriminare la care este prevăzută răspunderea penală pentru infracțiunea ce formează obiectul calificării juridice.

Primul și cel mai răspândit procedeu este prevederea *expresă a obiectului material al infracțiunii chiar în norma din partea specială a C.pen.* Acest procedeu este utilizat mai frecvent în cazul descrierii infracțiunilor cu o componentă formală, la care legiuitorul arată expres în dispoziția articolului entitatea materială asupra căreia se răsfrânge activitatea infracțională. De exemplu, în dispoziția art. 192¹ alin. (1) C.pen în mod expres este prevăzut mijlocul de transport ca obiect material al infracțiunii. Potrivit textului lege infracțiunea constă în *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*. Se prevede expres că acțiunea de răpire (*verbum regens*) este proiectată asupra „mijlocului de transport”.

Un alt exemplu îl formează infracțiunea de circulație ilegală a plantelor, care conțin droguri sau etnobotanice, prevăzută la art. 217 alin. (1) C.pen. În acest caz, chiar în dispoziția articolului sunt prevăzute acele entități materiale asupra cărora trebuie să se răsfrângă acțiunile criminale și care constau în „plantele care conțin droguri sau etnobotanice”. În conformitate cu textul de lege, infracțiunea se exprimă prin *semănatul sau cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri sau etnobotanice, prelucrarea sau utilizarea a astfel de plante, acțiuni săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*. În același context, în cazul infracțiunii descrise la art. 352¹ C.pen. „...obiectul material este reprezentat de declarația scrisă sau înscrisul în care s-a consemnat declarația verbală, iar obiectul imaterial are în vedere declarația necorespunzătoare adevărului...” [4, p. 115].

Nu este exclus ca procedeu consacrarii exprese a obiectului material, în dispoziția articolului din Partea specială a C.pen., să fie utilizat și la descrierea infracțiunilor care au o componentă materială. De exemplu, la infracțiunea de furt legiuitorul prevede în mod expres că acțiunea de sustragere pe ascuns se răsfrânge asupra *bunurilor altor persoane* (art. 186 C.pen.).

Un alt procedeu îl constituie *deducerea*

ate, false or authentic” [4, p. 73].

The material object of the crime can be established by three basic procedures, which are to be applied depending on the formulation of the norm of incrimination to which the criminal liability is provided for the crime that forms the object of the legal qualification.

The first and most widespread procedure is the *express provision of the material object of the crime even in the norm from the special part of the Criminal Code*. This procedure is more frequently used in the case of the description of offenses with a formal composition, in which the legislator expressly indicates in the article the material entity on which the criminal activity is concerned. For example, in the provision of art.192¹ paragraph (1) of the Criminal Code the means of transport is expressly provided as a material object of the offense. According to the text of the law, the crime consists in the *abduction of the means of transport without the purpose of appropriation*. It is expressly stated that the act of abduction (*verbum regens*) is projected on the “means of transport”.

Another example is the crime of illegal circulation of plants containing drugs or ethnobotanicals provided in art. 217 paragraph (1) of the Criminal Code. In this case, the article itself provides for those material entities on which criminal proceedings are to be directed and which consist of “plants containing drugs or ethnobotanicals”. According to the text of the law, the crime is expressed by the *illegal sowing or cultivation of plants containing drugs or ethnobotanicals, the processing or use of such plants, committed in large proportions and without the purpose of alienation*. In the same context, in the case of the crime described in art. 352¹ of the Criminal Code “...the tangible object is the written statement or the document in which the verbal statement was recorded, and the intangible object is the statement that does not correspond to the truth ...” [4, p. 115].

It is not excluded that the procedure of express consecration of the material object in the provision of the article of the Special Part of the Criminal Code may also be used in the description of crimes that have a material composition. For example, in the case of the crime of theft, the legislator expressly provides that the act of secret theft affects the *property of other*

obiectului material din urmarea prejudiciabilă prevăzută de către legiuitor ca semn al laturii obiective a infracțiunii.

Acest procedeu poate fi folosit în cazul infracțiunilor care au o componentă materială, la descrierea căror legiuitorul nu prevede în mod expres semnele ce caracterizează obiectul material al infracțiunii. În acest caz, obiectul material va fi dedus din urmarea prejudiciabilă, care survine în rezultatul acțiunii și lezării entității ce formează obiectul material al infracțiunii.

În acest sens, poate fi exemplificată infracțiunea de omor incriminată la art. 145 C.pen. Deși nu este prevăzut expres, obiectul material poate fi dedus din urmarea prejudiciabilă care constă în decesul biologic al victimei. Acest rezultat poate surveni doar în condițiile acțiunii asupra corpului fizic al persoanei, privit ca o totalitate de procese și funcții organice ce-l mențin în viață, întrucât integritatea corpului fizic condiționează în mod indisolubil viața omului.

Un alt exemplu îl formează infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport (art. 264 C.pen.), precum și infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a transportului naval, aerian sau fluvial (art. 263 C.pen.). La descrierea primei infracțiuni sunt prevăzute următoarele urmări prejudiciabile: vătămarea medie sau gravă a integrității corporale sau a sănătății, decesul uneia sau a mai multor persoane. Aceste urmări pot surveni doar în rezultatul acțiunii asupra corpului fizic al persoanei. La descrierea celei de a doua infracțiuni, alternativ mai este prevăzută și provocarea de daune materiale în proporții mari. Pentru a provoca daune materiale în proporții mari, făptuitorul trebuie să acționeze asupra unor bunuri mobile sau imobile. Prin urmare, obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 264 C.pen. îl constituie doar corpul fizic al persoanei, iar al infracțiunii prevăzute la art. 265 C.pen., obiectul material, pe lângă corpul fizic al persoanei, mai este reprezentat și de bunurile mobile sau imobile.

Se poate întâmpla ca nici unul dintre procedeele sus-menționate să nu poată fi aplicat

persons (art. 186 of the Criminal Code).

Another procedure is the *deduction of the material object from the prejudicial consequence provided by the legislator as a sign of the objective side of the crime.*

This procedure can be used in the case of crimes that have a material composition, the description of which the legislator does not expressly provide for the signs that characterize the material object of the crime. In this case, the material object will be deduced from the prejudicial consequence, which occurs as a result of the action and injury of the entity that forms the material object of the crime.

In this sense, the crime of murder incriminated in art. 145 of the Criminal Code can be exemplified. Although not expressly provided for, the material object can be deduced from the prejudicial consequence which consists in the biological death of the victim. This result can occur only in the conditions of acting on the physical body of the person seen as a totality of processes and organic functions that keep him alive, as the integrity of the physical body inextricably conditions human life.

Another example is the offense of violating traffic safety rules or the operation of the means of transport by the person driving the means of transport (art. 264 of the Criminal Code) and the offense of violating traffic safety rules or operating naval, air or inland waterway transport (art. 263 of the Criminal Code). The following prejudicial consequences are provided when describing the first offense: moderate or severe injury to bodily integrity or health, death of one or more persons. These consequences can only occur as a result of acting on the person's physical body. The description of the second alternative crime also provides for the causing of material damage in large proportions. In order to cause extensive material damage, the perpetrator must act on movable or immovable property. Therefore, the material object of the crime provided in art. 264 of the Criminal Code is constituted only by the physical body of the person, and of the crime provided in art. 265 of the Criminal Code, the material object, in addition to the physical body of the person, is also represented by movable or immovable property.

It may happen that none of the above

pentru identificarea obiectului material al infracțiunii. În acest caz, obiectul material se va constata *prin identificarea entității materiale, asupra căreia urmează a fi proiectată acțiunea sau inacțiunea criminală* și care este susceptibilă de a periclita sau pentru a vătăma valorile și relațiilor sociale protejate de legea penală. Se va aplica acest procedeu în două situații: 1) textul de lege nu prevede expres entitatea materială ce formează obiectul material al infracțiunii; 2) obiectul material nu poate fi dedus din urmarea prejudiciabilă.

Aplicarea procedurii sus-menționate constă în identificarea acelei entități materiale susceptibile a fi influențată prin activitatea infracțională descrisă de textul de lege. De exemplu, în cazul infracțiunii de viol (art. 171 C.pen) obiectul material va fi reprezentat de corpul fizic al persoanei, întrucât asupra acestuia trebuie să acționeze făptuitorul pentru executarea acțiunii. Sub aspectul laturii obiective, infracțiunea de viol constă în acțiunea principală de întreținere a raportului sexual, însoțită de acțiunea adiacentă de constrângere fizică sau psihică ori profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima posibilitatea. Reieșind din natura acestor acțiuni, corpul fizic al persoanei apare ca entitate obiectivă susceptibilă de a fi influențată prin comiterea acțiunilor menționate. În acest caz corpul fizic al persoanei este entitatea materială care încorporează libertatea și inviolabilitatea sexuală a persoanei ca valori sociale protejate de legea penală.

Pentru constatarea obiectului material nu este suficient de a identifica entitatea materială, care încorporează valoarea și relațiile sociale supuse protecției penale. Mai este necesar de a determina semnificația juridico-penală a acestei entități, lucru care se va stabili în baza procedurilor de interpretare a legii penale.

La aplicarea acestor procedee se va ține cont de regula potrivit căreia interpretarea autentică a legii penale va avea prioritate față de alte procedee de interpretare a legii penale. În acest sens sunt relevante noțiunile definitorii, prin care la Capitolul XIII din Partea generală a C.pen. (Înțelesul unor termeni și expresii în prezentul cod) sunt tălmăcite mai multe entități ce formează obiecte materiale ale unor infracțiuni prevăzute de legea penală.

procedures can be applied to identify the material object of the crime. In this case, the material object will be ascertained by *identifying the material entity, on which the criminal action or inaction is to be projected and which is likely to endanger or harm the values and social relations protected by criminal law*. This procedure will be applied in two situations: 1) the text of the law does not expressly provide for the material entity that forms the material object of the crime; 2) the material object cannot be inferred from the prejudicial consequence.

The application of the above-mentioned procedure consists in the identification of that material entity likely to be influenced by the criminal activity described by the text of the law. For example, in the case of the crime of rape (art. 171 of the Criminal Code) the material object will be represented by the physical body of the person, as the perpetrator must act on it in order to execute the action. From the objective point of view, the crime of rape consists of the main act of maintaining sexual intercourse accompanied by the adjacent action of physical or mental coercion or taking advantage of the victim's inability to defend herself/himself or to express the possibility. Proceeding from the nature of these actions, the physical body of the person appears as an objective entity susceptible to be influenced by committing the mentioned actions. In this case, the physical body of the person is the material entity that incorporates the freedom and sexual inviolability of the person as social values protected by criminal law.

In order to ascertain the material object, it is not enough to identify the material entity that incorporates the value and the social relations subject to criminal protection. It is also necessary to determine the legal-criminal significance of this entity. This will be established on the basis of criminal law interpretation procedures.

When applying these procedures, the rule will be taken into account according to which the authentic interpretation of the criminal law will have priority over other procedures for the interpretation of the criminal law. In this sense, the defining notions are relevant, whereby in Chapter XIII of the General Part of the Criminal Code (Meaning of some terms and

De exemplu, potrivit art. 132¹ C.pen. prin bunuri, în sensul art. 106, 243 și 279, se înțeleg mijloace financiare, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și acte sau alte instrumente juridice sub orice formă, inclusiv în format electronic ori digital, care atestă un titlu ori un drept, inclusiv orice cotă (interes) cu privire la aceste valori (active). În baza acestei interpretări legale, noțiunea de bun la art. 106, 243 și 279 C.pen. nu poate avea o altă semnificație decât cea oferită de art. 132¹ C.pen. Pe baza acestor interpretări legale de asemenea poate fi clarificată semnificația altor entități materiale, ce pot forma obiectul material al diferitelor infracțiuni descrise în Partea specială a C.pen.: mijloace din fonduri externe – art. 126¹ C.pen.; valori culturale – art. 133 C.pen.; droguri, precursori, etnobotanice, analogi – art. 134¹ C.pen. etc.

Pentru definirea obiectului material al infracțiunilor se poate recurge și la interpretarea sistematică a legii penale. În speță este vorba de dispozițiile de blanchetă prin care pentru descifrarea unor semne ale componenței de infracțiune se face trimitere la alte categorii de legi sau acte normative decât legea penală. În acest caz obiectul material este descris prin termeni juridici extrapenali. Spre exemplu, obiectul material al infracțiunii incriminate la art. 290 C.pen. (purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea sau comercializarea ilegală a armelor și munițiilor, sustragerea lor) îl constituie armele de foc și munițiile. Interpretarea acestor noțiuni se face prin *Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă din 08.07.2012*, potrivit căreia prin *armă de foc* se are în vedere arma portabilă cu țeavă care poate arunca, este concepută să arunce sau poate fi transformată să arunce alieci, un glonț ori un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie. Potrivit aceleiași legi, *prin muniție* se înțelege un ansamblu format din tubul cartușului, încărcătura de azvârlire, capsă de aprindere și, după caz, din proiectil.

Alteori pentru constatarea semnificației entității ce formează obiectul material al infracțiunii se poate recurge la interpretarea judiciară. În acest sens, de exemplu, obiectul material al sustragerilor este definit în Hotărârea Plenului CSJ a R. Moldova *Cu privire la practica*

expressions in this code) several entities are interpreted that form material objects of some crimes provided by the criminal law.

For example, according to art. 132¹ of the Criminal Code by goods, within the meaning of art.106, 243 and 279, we understand financial means, any category of tangible or intangible assets, movable or immovable, tangible or intangible, and legal acts or other instruments in any form, including electronic or digital format, which certifies a security or a right, including any share (interest) in respect of those (assets). Based on this legal interpretation, the notion of good in art. 106, 243 and 279 of the Criminal Code cannot have another meaning than the one offered by art.132¹ of the Criminal Code. Based on these legal interpretations, the meaning of other material entities that may form the material object of various crimes described in the Special Part of the Criminal Code can be clarified: resources from external funds – art. 126¹ of the Criminal Code; cultural values – art. 133 of the Criminal Code; drugs, precursors, ethnobotanicals, analogues – art. 134¹ of the Criminal Code, etc.

The systematic interpretation of the criminal law can also be used to define the material object of the crimes. In this case, it is about the blanket provisions by which, in order to decipher some signs of the composition of the crime, reference is made to other categories of laws or normative acts than the criminal law. In this case, the material object is described by extra-criminal legal terms. For example, the material object of the crime incriminated in art. 290 of the Criminal Code (illegal ownership, possession, procurement, manufacture, repair or sale of weapons and ammunition, their theft) are firearms and ammunition. The interpretation of these notions is made by the *Law on the regime of weapons and ammunition for civilian use of 08.07.2012*, according to which the *firearm* refers to the portable weapon with a barrel that can throw, is designed to throw or can be transformed to throw led, a bullet or a projectile by the action of a propellant fuel. According to the same law, *ammunition* means an assembly consisting of the cartridge tube, the throwing charge, the firing cap and, as the case may be, the projectile.

Sometimes, in order to ascertain the sig-

judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004. Astfel, conform pct. 1 al acestei hotărâri prin obiect material al sustragerii sau altor infracțiuni contra patrimoniului se consideră bunurile care la momentul săvârșirii infracțiunii nu-i aparțin făptuitorului, nu sunt proprietate a lui și care se pot afla atât în posesia proprietarului cât și în posesia altor persoane, cărora li s-au transmis în folosință aceste bunuri.

Atunci când obiectul material nu este descris prin termeni juridici sau științifici, semnificația acestuia va corespunde cu sensul pe care îl are în vorbirea curentă. De exemplu, noțiunea de corp fizic al persoanei corespunde cu semnificația pe care expresia o are în vorbirea curentă.

Determinarea obiectului material principal și al obiectului material secundar sau facultativ al infracțiunii. Distincția este valabilă pentru infracțiunile complexe, la care atât relațiile sociale ce formează obiectul principal, cât și relațiile sociale ce formează obiect secundar sau obiect facultativ sunt încorporate în entități materiale distincte. Pentru identificarea în procesul calificării infracțiunilor a obiectului material principal și a obiectului material secundar sau facultativ pot fi aplicate două reguli.

Prima regulă vizează obiectul material principal și obiectul material secundar. Potrivit acestei reguli, *obiectul material principal este reprezentat de entitatea materială care încorporează valorile și relațiile sociale referitoare la obiectul juridic special principal, iar obiectul material secundar este determinat de entitatea materială care încorporează valorile și relațiile sociale ce formează obiect juridic special secundar.* Cel mai elocvent exemplu îl constituie infracțiunea de tâlhărie incriminată la art. 188 C.pen., la care acțiunea principală de atac comisă în scopul sustragerii bunurilor corespunde relațiilor sociale condiționate de protejarea dreptului de posesie asupra bunurilor mobile (obiect juridic principal), iar acțiunea adiacentă de aplicare sau amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei corespunde cu relațiile sociale privitoare la protejarea vieții și sănătății persoanei (obiect juridic secundar). Relațiile sociale referitoare la protejarea dreptului de posesie sunt

nificance of the entity that forms the material object of the crime, it is possible to resort to judicial interpretation. In this sense, for example, the material object of the thefts is defined in the Decision of the Plenum of the SCJ of the Republic of Moldova *Regarding the judicial practice in the criminal proceedings concerning the theft of the goods no. 23 from 28.06.2004.* Thus, according to point 1 of this decision, *the material object of theft or other crimes against property is considered the goods that at the time of the crime do not belong to the perpetrator, are not his property and may be in the possession of both the owner and other persons to whom such goods have been transferred for use.*

When the material object is not described in legal or scientific terms, its meaning will correspond to the meaning it has in current speech. For example, the notion of a person's physical body corresponds to the meaning that the expression has in everyday speech.

Determining the main material object and the secondary or optional material object of the crime. The distinction is valid for complex crimes, in which both the social relations that form the main object and the social relations that form the secondary or optional object are incorporated in distinct material entities. Two rules can be applied for the identification of the main material object and the secondary or optional material object in the process of qualifying the offenses.

The first rule concerns the main material object and the secondary material object. According to this rule, *the main material object is represented by the material entity that incorporates the values and social relations related to the main special legal object, and the secondary material object is determined by the material entity that incorporates the values and social relations that form the special secondary legal object.* The most eloquent example is the crime of robbery incriminated in art. 188 of the Criminal Code, in which the main appeal committed for the purpose of stealing the goods corresponds to the social relations conditioned by the protection of the right of possession over the movable goods (main legal object), and the adjacent action of application or threat of application of violence dangerous to the life or health of the person corresponds to the social relations re-

condiționate de bunurile mobile asupra cărora se acționează prin săvârșirea acțiunii criminale principale, iar relațiile sociale referitoare la protejarea vieții și sănătății persoanei sunt condiționate de corpul fizic al persoanei asupra căruia se acționează prin acțiunea secundară. Prin urmare, la infracțiunea de tâlhărie bunurile mobile formează obiectul material principal, iar corpul fizic al persoanei – obiectul material secundar.

Cea de a doua regulă se referă la distincția dintre obiectul material principal și obiectul material facultativ. Potrivit acestei *reguli obiectul material principal este reprezentat de entitatea materială care încorporează valorile și relațiile sociale referitoare la obiectul juridic special principal, iar obiectul material facultativ este determinat de entitatea materială care încorporează valorile și relațiile sociale ce corespund obiectului juridic special facultativ*. În acest sens poate fi exemplificată infracțiunea de jaf însoțită de aplicarea sau amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei [art. 187 alin. (2) lit. e) C.pen.], la care acțiunea principală de sustragere corespunde relațiilor sociale condiționate de protejarea dreptului de posesie asupra bunurilor mobile (obiect juridic principal), iar acțiunea adiacentă de aplicare sau amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei corespunde cu relațiile sociale privitoare la protejarea vieții și sănătății persoanei (obiect juridic facultativ). Relațiile sociale referitoare la protejarea dreptului de posesie sunt încorporate în bunurile mobile asupra cărora se acționează prin săvârșirea acțiunii principale de sustragere, iar relațiile sociale referitoare la protejarea vieții și sănătății persoanei sunt încorporate în corpul fizic al persoanei asupra căruia se acționează prin acțiunea secundară. Prin urmare, la infracțiunea de jaf violent [art. 187 alin. (2) lit. e) C.pen.] bunurile mobile formează obiectul material principal, iar corpul fizic al persoanei formează obiectul material facultativ.

Distincția dintre obiectul material secundar și obiectul material facultativ constă în aceea că primul este un semn ce caracterizează componența de bază a infracțiunilor complexe, iar cel de al doilea caracterizează doar componența cu circumstanțe agravante. Asupra

garding the protection of the life and health of the person (secondary legal object). The social relations regarding the protection of the right of possession are conditioned by the movable goods on which the main criminal action is committed, and the social relations regarding the protection of the person's life and health are conditioned by the physical body of the person on whom the secondary action is acted. Therefore, in the crime of robbery, the movable property forms the main material object, and the physical body of the person - the secondary material object.

The second rule concerns the distinction between the principal material object and the optional material object. According to this rule, *the main material object is the material entity that incorporates the values and social relations related to the main special legal object, and the optional material object is determined by the material entity that incorporates the values and social relations that correspond to the special optional legal object*. In this sense, the crime of robbery may be exemplified, accompanied by the application or threat of the application of violence that is not dangerous for the life or health of the person [art. 187 paragraph (2) letter e) of the Criminal Code], in which the main act of abduction corresponds to the social relations conditioned by the protection of the right of possession over the movable goods (main legal object), and the adjacent action of application or threat with the application of violence not dangerous for the life or health of the person, corresponds to the social relations regarding the protection of the person's life and health (optional legal object). The social relations related to the protection of the right of possession are incorporated in the movable goods on which it is acted by committing the main theft action, and the social relations related to the protection of the life and health of the person are incorporated in the physical body of the person. Therefore, in the case of violent robbery, [art. 187 paragraph (2) letter e) of the Criminal Code] the movable property forms the main material object, and the physical body of the person forms the optional material object.

The distinction between the secondary material object and the optional material object is that the first is a sign that characterizes

obiectului material secundar se acționează de fiecare dată prin comiterea infracțiunii, iar asupra obiectului material facultativ doar atunci când infracțiunea este comisă printr-o circumstanță agravată, care implică interacționarea și cu o altă entitate materială decât cea care formează obiectul material principal.

Delimitarea obiectului material de mijloacele de comitere a infracțiunii. La calificarea infracțiunilor este importantă delimitarea obiectului material de mijloacele de comitere a infracțiunii. Aceste două semne ale componenței de infracțiune comportă următoarele similitudini:

- constituie entități care au o natură corporală (bun mobil, document oficial, armă de foc, substanță explozibilă etc.);
- reprezintă semne facultative ale componenței de infracțiune, adică nu caracterizează toate infracțiunile descrise în Partea specială a C.pen.;
- făptuitorul interacționează fizic cu ambele entități la comiterea infracțiunii.

Principală deosebire existentă între obiectul material și mijlocul de comitere a infracțiunii constă în funcțiile diferite pe care aceste semne le îndeplinesc la descrierea componențelor de infracțiune. În timp ce obiectul material al infracțiunii este descris în calitate de semn care întruchipează sau condiționează din punct de vedere obiectiv valorile și relațiilor sociale, *mijlocul de comitere a infracțiunii este descris ca entitate materială cu ajutorul căreia este comisă infracțiunea.*

Prin urmare, la calificarea infracțiunii interpretul legii penale va evalua funcția pe care entitatea materială descrisă în dispoziția textului de lege o exercită în calitate de semn al componenței de infracțiune. Atunci când cu ajutorul obiectului este săvârșită, înlesnită sau este facilitată comiterea infracțiunii, respectivul obiect va constitui mijlocul de comitere a infracțiunii și nu obiectul material al acesteia. De exemplu, la art. 137² C.pen. este prevăzută răspunderea penală pentru infracțiunea ce include *utilizarea de mijloace interzise de purtare a războiului*, infracțiune care constă în utilizarea, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional, a următoarelor componente: otrăvă sau arme otrăvitoare; gaze asfixiante, toxice sau asimilate și oricare lichide,

the basic composition of complex crimes, and the second characterizes only the composition with aggravating circumstances. The secondary material object is always acted upon by the commission of the crime, and the optional material object is only committed when the crime is committed by an aggravated circumstance that involves interaction with another material entity than the one that forms the main material object.

Delimitation of the material object from the means of committing the crime.

When classifying crimes, it is important to delimit the material object from the means of committing the crime. These two signs of the composition of the crime have the following similarities:

- are entities that have a corporeal nature (movable property, official document, firearm, explosive substance, etc.);
- represents optional signs of the composition of the crime, i.e. it does not characterize all the crimes described in the Special Part of the Criminal Code;
- the perpetrator physically interacts with both entities when committing the crime.

The main difference between the material object and the means of committing the crime consists in the different functions that these signs fulfill in the description of the components of the crime. While the material object of the crime is described as a sign that embodies or objectively conditions social values and relationships, *the means of committing the crime is described as the material entity by which the crime is committed.*

Therefore, when classifying the crime, the interpreter of the criminal law will evaluate the function that the material entity described in the disposition of the text of the law exercises as a sign of the composition of the crime. When using the object it is committed, facilitated or promoted to commit the crime, the object will constitute a means of committing the crime and not its material object. For example, art. 137² of the Criminal Code provides for criminal liability for the crime of *using prohibited means of warfare*, which is the use of, in an armed conflict with or without an international character, of: poisons or toxic weapons; asphyxiating gases, toxic or assimilated and any liquids, similar

materii sau procedee similare; arme, proiectile, materiale de natură să cauzeze suferințe fizice inutile; gloanțe care se dilată sau se aplatizează cu ușurință în corpul uman, cum sunt gloanțele al căror înveliș dur nu acoperă în întregime mijlocul sau sunt perforate de tăieturi.

Se poate întâmpla ca unul și același obiect al lumii înconjurătoare în cadrul unei componente să constituie obiect material al infracțiunii, iar în cazul alteia – mijloc de comitere a infracțiunii. De exemplu, la fapta descrisă la art. 192¹ C.pen. (răpirea mijlocului de transport), mijlocul de transport este obiect material al infracțiunii, iar în cazul infracțiunii de la art. 264 C.pen. (încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport) vehicolul în cauză este un mijloc de comitere a infracțiunii. În primul caz mijlocul de transport este entitatea materială asupra căreia acționează făptuitorul pentru vătămarea relațiilor sociale, iar în cel de al doilea caz mijlocul de transport constituie obiectul cu ajutorul căruia este comisă acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de circulație sau de exploatare a mijloacelor de transport.

Delimitarea obiectului material de produsul infracțiunii. În Partea specială a C.pen. sunt descrise o serie de infracțiuni orientate spre obținerea unor entități materiale ca rezultat al activității infracționale. La descrierea laturii obiective a acestor infracțiuni, legiuitorul utilizează asemenea expresii precum ar fi: fabricarea, falsificarea, producerea, prelucrarea etc. Aceste expresii denotă o activitate infracțională prin care se urmărește obținerea unei entități materiale care fie că se caracterizează printr-un regim deosebit de circulație (droguri, produse etnobotanice, arme de foc, muniții etc.), fie că ține de sarcina unor organe sau instituții special abilitate (bani, titluri de valoare, documente oficiale etc.).

Obiectul material spre deosebire de produsul infracțiunii este un semn preexistent al componentei de infracțiune, care preexistă săvârșirii acesteia și care încorporează în sine relațiile sociale ce formează obiectul juridic al atentării. Produsul infracțiunii este un semn subsecvent al componentei de infracțiune, care apare după comiterea acesteia și reprezintă o finalitate a ceea ce obține făptuitorul drept rezultat al săvârșirii acțiunii incriminate.

materials or processes; weapons, projectiles, materials likely to cause unnecessary physical suffering; bullets that expand or flatten easily in the human body, such as bullets whose hard shell does not completely cover the middle or are perforated by cuts.

It may happen that one and the same object of the surrounding world within a component constitutes a material object of the crime, and in the case of another - a means of committing the crime. For example, in the deed described in art. 192¹ of the Criminal Code (abduction of the means of transport) the means of transport is the material object of the crime, and in the case of the crime from art. 264 of the Criminal Code (violation of traffic safety rules or operation of means of transport) the means of transport is a means of committing the crime. In the first case, the means of transport is the material entity on which the perpetrator acts for the damage of social relations, and in the second case the means of transport is the object by means of which the action or inaction of the violation of the rules of circulation or of the exploitation of the means of transport is committed.

Delimitation of the material object from the proceeds of crime. In the Special Part of the Criminal Code a series of crimes aimed at obtaining material entities as a result of criminal activity are described. When describing the objective side of these crimes, the legislator uses such expressions as: manufacture, counterfeiting, production, processing, etc. These expressions denote a criminal activity aimed at obtaining a material entity that is either characterized by a special regime of circulation (drugs, ethnobotanical products, firearms, ammunition, etc.), or that their issuance is the responsibility of certain organs or specially authorized institutions (money, securities, official documents, etc.).

The material object as opposed to the product of the crime is a pre-existing sign of the composition of the crime that pre-exists its commission and that incorporates in itself the social relations that form the legal object of the attack. The product of the crime is a subsequent sign of the composition of the crime, which appears after its commission and represents a finality of what the perpetrator obtains as a result of committing the incriminated action.

De multe ori una și aceeași entitate materiale poate avea calitatea atât de produs al infracțiunii, cât și de obiect material al infracțiunii. De exemplu, în cazul infracțiunii de fabricare sau punere în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false (art. 236 C.pen.), semnele bănești, reprezentate de bancnote și monede metalice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine, pot forma fie obiectul material al infracțiunii, fie produsul infracțiunii. Atunci când infracțiunea se comite prin modalitatea fabricării (falsificării) săvârșite prin metoda reproducerii, semnele bănești, adică banii rezultați din această activitate criminală, vor avea calitatea de produs al infracțiunii și nu de obiect material al infracțiunii. Atunci când infracțiunea se săvârșește prin modalitatea fabricării (falsificării) săvârșite prin metoda alterării sau prin modalitatea punerii în circulație, semnele bănești vor avea calitatea de obiect material al infracțiunii.

În acest context poate fi exemplificată infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau a analogilor acestora, fără scop de înstrăinare [art. 217 alin. (2) C.pen.]. Dacă infracțiunea se comite prin modalitatea producerii sau preparării, atunci drogurile, produsele etnobotanice sau analoage au calitatea de produs al infracțiunii. Dacă infracțiunea se comite prin modalitatea procurării, păstrării, transportării sau expedierii, atunci substanțele sus-menționate au calitatea de obiect material al infracțiunii.

Concluzii. Elucidarea obiectului material al infracțiunii constituie o premisă obligatorie a calificării corecte a infracțiunii în strictă conformitate cu principiul legalității incriminării consacrat la art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 22 din Constituția Republicii Moldova, art. 3 C.pen. al R. Moldova etc. În același timp, corecta constatare a obiectului material și delimitarea de alte semne și entități ale componenței de infracțiune (obiect juridic, mijloc de comitere a infracțiunii, produs al infracțiunii etc.) are o însemnătate relevantă pentru studiul exegetic și practic al infracțiunilor. În context, în funcție de procedeul utilizat de către legiuitor la descrierea obiectului ma-

Often one and the same material entity can have the quality both as a product of the crime and as a material object of the crime. For example, in the case of the crime of manufacturing or putting into circulation false counterfeits or securities (art. 236 of the Criminal Code), banknotes and coins, including jubilee and commemorative coins issued by the National Bank of Moldova or by the authorized body of a foreign state or a monetary union of foreign states, may be either a material object of the offense or a product of crime. When the crime is committed by the method of manufacture (counterfeiting) committed by the method of reproduction, the monetary signs, i.e. the money resulting from this criminal activity will have the quality of product of the crime and not of material object of the crime. When the crime is committed by the manner of manufacture (falsification) committed by the method of alteration or by the manner of putting into circulation, the monetary signs will have the quality of material object of the crime.

In this context, the crime of illegal circulation of drugs, ethnobotanicals or their analogues without the purpose of alienation can be exemplified [art. 217 paragraph (2) of the Criminal Code]. If the crime is committed by the means of production or preparation, then drugs, ethnobotanical products or analogues have the quality of proceeds of crime. If the crime is committed by the means of procurement, storage, transportation, dispatch, then the above-mentioned substances have the quality of a material object of the crime.

Conclusions. The elucidation of the material object of the crime is a mandatory premise of the correct qualification of the crime in strict accordance with the principle of legality of incrimination enshrined in art. 7 of the European Convention on Human Rights, art. 22 of the Constitution of the Republic of Moldova, art. 3 of the Criminal Code of the Republic of Moldova, etc. At the same time, the correct statement of the material object and the delimitation of other signs and entities of the crime component (legal object, means of committing the crime, product of the crime, etc.) has a relevant significance for the exegetical and practical study of crimes. In this context, depending on the procedure used by the legislator to describe the material object

terial al infracțiunii, pot fi aplicate trei reguli de stabilire a acestuia în procesul de încadrare juridică a infracțiunii. În cazul descrierii exprese, obiectul material al infracțiunii este indicat *ad litteram* chiar în norma de incriminare, iar în cazul descrierii implicite obiectul material poate fi dedus din urmarea prejudiciabilă sau prin identificarea entității materiale, asupra căreia urmează a fi proiectată acțiunea sau inacțiunea criminală și care este susceptibilă de a periclita sau de a vătăma valorile și relațiile sociale protejate de legea penală.

of the crime, three rules can be applied to establish it in the process of legal classification of the crime. In the case of the express description, the material object of the crime is indicated *ad litteram* even in the incriminating norm, and in the case of the implicit description the material object can be deduced from the prejudicial consequence or by identifying the material entity, on which the criminal action or inaction is to be projected and which is likely to endanger or harm the values and social relations protected by criminal law.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. N. Giurgiu. Legea penală și infracțiunea. Doctrină. Legislație. Practică judiciară. Iași: Ed. GAMA, 1993.
2. A. Borodac, M. Gherman. Calificarea infracțiunilor. Chișinău: Î.S. F.E.P. „Tipografia Centrală”, 2006.
3. Коржанский Н.И. Объект и предмет уголовно-правовой охраны. Москва. 1980.
4. A. Nastas, V. Cușnir. Răspunderea pentru declarațiile cu rea voință în dreptul penal. Monografie. Chișinău: Tipogr. „Tipocart Print”, 2019.

Despre autori:

Radion COJOCARU,

*doctor în drept, profesor universitar,
director al Școlii doctorale
„Științe penale și drept public”,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI
e-mail: radioncojocaruu@gmail.com*

Iurie LARII,

*doctor în drept, profesor universitar,
Catedra „Drept penal și criminologie”,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI
e-mail: iulari72@gmail.com*

About authors:

Radion COJOCARU,

*PhD, university professor,
Director of the Doctoral School
“Criminal Sciences and Public Law”,
Academy “Ștefan cel Mare” of MIA,
e-mail: radioncojocaruu@gmail.com*

Iurie LARII,

*PhD, university professor,
Chair “Criminal Procedure, Forensics”,
Academy “Ștefan cel Mare” of the MIA
e-mail: iulari72@gmail.com*